

# Mythologia, Venise, 1567 - X [33] : De Lethe fluuio

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[33\] : De Lethe fluuio](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre III

[Mythologia, Venise, 1567 - III, 20 : De Lethe fluuio](#) a pour résumé ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[33\] : De la riviere de Lethé](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[33\] : De la riviere de Lethé](#) est une transformation de ce document

---

## Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

## Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Venise, 1567 - X [33] : De Lethe fluuio, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/981>

Copier

## Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination294r°-294v°

## Du monde

Toponymes[Léthé \(fleuve/rivière\)](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

---

Lunæ perspicuè sentiunt, quare Lucina etiam dicta est, quòd in lucem animalia educat. Hæc eadem corruptioni etiam plurimum confert, quare maxime in diebus lunæ ceticis periclitantur graviter ægrotantes.

*De Diana.*

DIANA & Phœbus Latonæ ac Iovis filii creduntur, per quam fabulam significare mundi ortum voluerunt; nã cum informis esset prius in unã molem confusa mundi materia, quia omnia obscura essent & laterent, tenebræ illæ Latona vocatæ sunt. Phœbum & Lunam Iupiter evocavit ex his tenebris spiritus domini scilicet, cum dixisset fiat lux; cuius lucis autor est Phœbus & Diana, sic igitur mundi creationem à luce incepisse antiqui significabant, sed de his latius postea suo loco dicemus.

*De campis Elysii.*

SED quoniam explicata sunt supplicia quæ gravissima & sempiterna cõscleratis hominibus ab antiquis post mortem proponebantur, ut deterre-  
rentur ab omnibus sceleribus, & ab omni turpitudine, videtur esse necessa-  
rium ut quæ præmia viris bonis, quibus allicerentur ad probitatem, fuerint  
ab iisdem proposita, perquiramus. Erant igitur isti insulæ duæ concessæ, ad  
quas lenes & odoriferi venti, tanquam per incredibilem florum copiam per-  
transissent, suaviter spirabant, solum pingue, quod omnia sine humana dili-  
gentia facile produceret, locus multis semper florum fructuumq; suavi-  
um gñibus abudabât & plantis domesticis ubiq; vestiebatur, vineæ singulis mē-  
sibus fructum ferebant, aer sincerus & temperatus, qui nullam temporum  
patiebatur mutationē, nam oēs maligni venti vel proclis hinc exulabant,  
vel si pervenirent, prius per insania loca defatigantur, omneq; in elemen-  
tiâ exuebāt, quàm loca illa attingerent, placidissimi imbres hic à Zephyris  
vel ab Argelle excitabātur, cum plerumque tamen terra ob suam naturæ bo-  
nitatem imbris non egeret. Ibi erat suavissimarum tantum auicularum ge-  
nus, quæ dulces concentus mulicæ symphonix non dissimiles passim per to-  
tum anni tempus exercerēt, ibi cantilenæ erant mirificæ suavitatis, chorosq;  
ducebāt virgines cum pueris pulcherrimæ, quibus accinebant cū musicis in-  
strumentis peritissimi cantores. Epulæ ibi nascebātur saluberrimæ, nulla  
sentiebatur ibi senectus, nulla ægrotudo, nulla mētis perturbatio, non auri,  
non divitiarum cupiditas, non honorum animos beatorum animarum infe-  
stabat; omnes priuatam vitam rebus necessariis contenti vel maximis impe-  
riis anteferebant existimabant. Hic unusquisq; iisdem studiis exercebatur,  
quæ viventi gratissima extitissent.

*De Lethe flumine.*

ENIMVERO quia putabant antiqui philosophi animas hominum  
esse immortales ac sempiternas, quæ sunt Pythagoræ opinio, & aliorum quo-  
rundā, hæc crediderunt pro singulorum meritis, & pro rebus in priore vita ge-  
stis semper in nova corpora denuo transmitti; atq; hoc ipsum ad inferos mitti  
esse putabant, in nova corpora redire. At, quia non facile adduci poterant

Ecce a animæ

## Mythologia

animæ, quæ graues molestias & miseras humanas semel expertæ fuerant, ut  
 fursum in hæc corpora redirent, nisi aliquam rationem excogitassent, qua fie-  
 rent omnium pristinorum incommodorum inmemores. Sic igitur Lethen  
 fluuium ea aqua fluere dixerunt, ut semel epota rerum omnium memoriam  
 omnino obliteraret. Sed enim fluuius ille ubi sit, dubitari posset, quoniam  
 alii apud Inferos esse dixerunt, cû Pythagoras tamen è cœlo descendere ani-  
 mas existimauit. ego sanè censes in circulo lunæ fuisse Lethen colloca-  
 tam, cum satis aptæ obliuioni vires eius appareant. quippe cum Cancrum  
 cœlestis signum portam putauerint per quam animæ hominum ascendant, ac  
 descendant, cum per Capricorum istud ipsum a Diis fieri creditum sit.

### De Penatibus.

VT autem manifestum fieret omnibus nihil esse quod diuina prouiden-  
 tia non gubernetur, nostraque omnia semper diuino consilio protegi, cum  
 Dei præsentia nullo in loco carere possimus, non solum Lucinam parturien-  
 tibus mulieribus statim adesse sinxerunt, quæ illas a doloribus solueret,  
 sed statim nati infantes proprios habere dæmonas continuo crediti sunt, quo-  
 rum auxilio per totam vitam fruerentur; hæc opinio ab illa præter antiquo-  
 rum ad nostram vsque ætatem perdurauit; nunc hos nuntios Dei nominant:  
 phyci vero Iouem, Finonem, Minervam, Vestam hos esse dixerunt, vires  
 elementorum scilicet, cum illis nati continuo perfruamur; atque hos Deos  
 ætheris medium, æris itum, & terram, & summam ætheris partem, quæ vis  
 est diuinæ intelligentiæ, quam Minervam nominarunt. Hæc enim numina  
 domorum priuatarum, & singulorum in his habitantium, & vniuersarum ci-  
 uitatum curam habere putabantur. Alii Apollinem ac Neptunum Penates  
 solos putantes in idem reciderunt; calorem, tanquam principium à quo fie-  
 ret opus naturæ; & humorem ex quo fieret, principia ponentes. atque ea-  
 dem de Laribus dicta sunt.

### De Genio.

CREDITVS autem fuit Genius dæmon, non quidem is, per quem vi-  
 ueremus, aut cuius auxilio ubique frueremur, sed is, qui nobis semper bona  
 consilia suggereret, & quem haberemus in totam vitam nostram consulto-  
 rem. Sed cum multa alia quoque Genium proprium, ut plantæ, & anima-  
 lia, quæ non egent consilio, habere dicantur; videtur probabilior illorū sen-  
 tentia qui occultam vim planetarum, quæ ad omnia hæc pertinet, Genium  
 vocatam fuisse putarunt; quare omnia humana & cœlesti vi occultè guber-  
 nari, & nihil diuina virtute vacare tradiderunt.

### De Pallade.

VT vero demonstratêt antiqui non sola vi cœlesti mortalium res guber-  
 nari, sed etiam prudentiæ hominum aliquid loci relictum esse, cum Deus di-  
 ligentes & prudentes semper adiunget, cum sapientiam rem Deo gratissimam  
 esse dixerunt, cum Deus magnopere diligat sapientem. ad hoc autem expri-  
 mendum illam Iouis filiam esse dixerunt sine matre, cû solus Deus verè sit  
 sapiens,